

Η ΠΛΕΟΝ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ "ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ"

Μέσα στην ιστορία έγιναν ασφαλώς πολλές αντικανονικές και παράνομες ενθρονίσεις. Η χειρότερη όμως από όλες αυτές έγινε, κατά τη γνώμη μας, στη Λάρισα στις 28 Ιουλίου του 1994 για τους πιο κάτω λόγους:

1. Έγινε με την υποστήριξη κοσμικών αρχόντων

Σύμφωνα με τον 30^ο Αποστολικό κανόνα όποιος γίνεται επίσκοπος και ενθρονίζεται σε μία μητρόπολη με την υποστήριξη κοδικών αρχόντων καθαιρείται. "Εἰ τις επίσκοπος, λέγει χαρακτηριστικά ο κανόνας αυτός, κοδικοίς ἀρχούσιοι χρησάμενος, δι' αυτού εγκρατής (δηλ. κυρίαρχος) Εκκλησίας γενοίτο, καθαιρείσθου και αφοριζέσθω και οι κοινωνούντες αυτών πάντες" (Αλβιζάτου, Ιερό Κανόνες, Αθήνας 1949, 142 -143). Εφόσον λοιπόν ο σ. Ιγνάτιος έγινε επίσκοπος και "ενθρονίστηκε" με την άμεση υποστήριξη των κοδικών αρχόντων και των ΜΑΤ, παρά τις πάμπολλες αντιδράσεις του πιστού λαού, πρέπει, σύμφωνα με τον πιο πάνω κανόνα, όχι μονάχα να καθαιρεθεί, αλλά και να αφοριζέσθω, καθώς και όλοι εκείνοι που μεσολάβησαν στη χειροτονία και ενθρόνισην του και ήρθαν σε κοινωνία αγάπης μαζί του.

2. Έγινε σε μητρόπολη που έχει ακατηγόριτο επίσκοπο

Η Λάρισα, όπως είναι γνωστό, έχει επίσκοπο κανονικό και ακατηγόριτο, που είναι μάλιστα στο ίθιο του καλύτερος από κάθε άλλον. Εφόσον λοιπόν ο σ. Ιγνάτιος "ενθρονίστηκε" σε μία επίσκοπη, της οποίας ο επίσκοπος ζει, είναι για δεύτερη φορά αντικανονικός και καθαιρετέος. "Μηδενὶ τρόπῳ, λέγει ο 16ος κανόνας της Πρωτοδευτέρας συνόδου της Κων/λης, επίσκοπον καταστήναι εν τη Εκκλησίᾳ, ης ἐτί ο προεστώς ζη και εν τη ίδια καθίσταται τιμή" (Αλβιζάτου, Ιερό Κανόνες, 317). Σύμφωνα δηλ. με τον πιο πάνω κανόνα πρέπει πρώτα να γίνει δίκιο του προηγουμένου επισκόπου, αν έχει περιέσει σε κάποιο σοβαρό παράπτωμα και να καθαιρεθεί, αν ευρεθεί άξιος της ποινής αυτής και τότε να γίνεται χειροτονία και ενθρόνιση κάποιου νέου. Στην αντίθετη περίπτωση ο νέος πρέπει να αλλοτριώνεται "της του επισκόπου τιμής παντελώς" (οπ.π.). Ο επίσκοπος της Λάρισας Θεολόγος όμως δεν περιέπεσε σε κανένα παράπτωμα ούτε δικάστηκε ποτέ και πολύ περισσότερο ποτέ δεν καθαιρέθηκε. Άρα ο νέος επίσκοπος που "ενθρονίστηκε" αντικανονικά είναι "παντελώς αλλότριος" της επισκοπής και της τιμής του επισκόπου, δηλαδή κ κ α θ α ι ρ ε τ έ ο ζ .

3. Έγινε πρόξενος αιματοχυσίας

"Κληρικός τόπων, λέγει ο 27ος Αποστολικός Κανόνας, καθαιρείται" (Αλβιζάτου, οπ.π., 142). Ο σ. Ιγνάτιος Λάρισας βέβαια δεν κτύπησε κανένα με τα δικά του χέρια. Χροσιμοποίησε όμως τις δυνάμεις των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ, που κτύπησαν, κατά διαταγή ή ανοχή του, εκαντοντάδες πιστούς χριστιανούς της Λάρισας, βάφοντας τους δρόμους της Αθήνας και της πόλης μας κυριολεκτικά στο αίμα. Άρα είναι για τρίτη φορά ανάξιος του επισκοπικού αξιώματος και κ α θ α ι ρ ε τ έ ο ζ .

4. Έγινε χωρίς τη συμμαρτυρία του πιστού λαού

Σύμφωνα με τους κανόνες της Εκκλησίας οι χειροτονίες των κληρικών πρέπει να γίνονται "συμμαρτυρούντων και των αγίων" (Αλβιζάτου, οπ.π.. σ. 429), δηλαδή των πιστών. Η συμμαρτυρία αυτή είναι τόσο σημαντική, ώστε και αυτός ο Απόστολος των Εθνών να τη ζητήσει, ώστε να χειροτονήσει στη συνέχεια τον καλύτερο μαθητή του. δηλ, τον Τιμόθεο, κληρικό. Εάν η συμμαρτυρία αυτή δηλ. είναι θετική, τότε ο πιστός λαός φωνάζει το "άξιος". Εάν όμως η συμμαρτυρία αυτή είναι αρνητική, τότε κατά το μεγαλύτερο δογματολόγο των νεοτέρων χρόνων στο χώρο της ελλαδικής Εκκλησίας κ. Ιωάννη Κορμύρη, κάθε ιεροπραΐα πρέπει πάραυτα να διακόπτεται, ώστε να εξετάζονται "κανονικά" οι κατηγορίες για το ανεπίληπτο του υποψηφίου για τη χειροτονία. "Ἐν περιπτώσει ενστάσεως και αποδοκιμασίας του χειροτονούμενου, βεβαιώνει ρητά, επιβάλλεται η διακοπή της χειροτονίας αυτού προς εξέταση της ενστάσεως" (Ορθόδοξης Εκκλησιολογία, Αθήναι 1973, 502). Στη χειροτονία όμως και στην "ενθρόνιση" του σ. Ιγνατίου δεν ακούστηκε μονάχα ένα, αλλά κιλιάδες "ανάξιος" από τους πιστούς, που εκδήλωσαν την αποδοκιμασία τους κατά τον πλέον εμφαντικόν τρόπον. Γιατί λοιπόν δεν διακόπτηκε η τελετή της χειροτονίας, όπως επίσης και της ενθρόνισης, ώστε να εξεταστούν οι κατηγορίες "κανονικά", αλλά κτυπήθηκαν βάναυσα οι διαμαρτυρόμενοι πιστοί, που γνώριζαν πολλά για την αντικανότητα και ίσως και για το ίθιο του οδηγούμενου προς χειροτονίαν. Εφόσον λοιπόν βουλώθηκαν αντικανονικά τα στόματα των διαφωνούντων στη χειροτονία και στην ενθρόνιση και δε ζητήθηκε η συμμαρτυρία του πιστού λαού, που είναι ο φύλακας της Ορθοδοξίας, άρα είναι για μια ακόμη φορά αντικανονικές και παράνομες η χειροτονία και η δίθινη ενθρόνιση του νέου επισκόπου.

5. Έγινε παρά τις αποφάσεις του Σ.Τ.Ε. και την άρνηση υπογραφής του πρόεδρου της Δημοκρατίας

Η "ενθρόνιση" του Ιγνατίου και από την κοινωνίκη πλευρά είναι εντελώς παράνομη και άκυρη, εφόσον την απαγόρευσε ρητά με απόφασή του το Σ.Τ.Ε. μέχρι τη σύγκλιση της ολομέλειάς του τον Οκτώβριο και δεν επικύρωσε την εκλογή και εγκατάσταση του στη Λάρισα ο πρόεδρος της Δημοκρατίας. Για το λόγο αυτό ο σ. Ιγνάτιος έδωσε το χείριστο παράδειγμα στους χριστιανούς της μητρόπολης αυτής, ώστε να μη σέβονται κανένα θεσμό και νόμο. Χωρίς την πιο πάνω επικύρωση όμως, η "ενθρόνιση" αυτή είναι πολιτειακά παράνομη και άκυρη και για το λόγο αυτό ο σ. Ιγνάτιος στέρειται από κάθε δικαίωμα υπογραφής, δηλ. νομιμότητας και κανονικής άσκησης των καθηκόντων του επισκόπου.

Υστερά από τα πιο πάνω και πάρα πολλά άλλα ακόμη (το προδοτικό αγκάλιασμα της δίθινης αγάπης προς το σ. Θεολόγο, την αποστολή ανθρώπων του για την παραλαβή των κλειδιών του προσκυνήματος της Αγίας Παρασκευής 15 ημέρες πιο μπροστά!, τις καρτέλλες εισόδου για το ναό, που θύμιζαν ανελεύθερα καθεστώτα και καυστική διαφοροποίηση των πολιτών ή μυστηριακές θρησκείες της αρχαιότητας και της σύγχρονης εποχής κλπ.) θα λέγαμε τελικά ότι η "ενθρόνιση" που έγινε στον Άγιο Αχίλλιο στις 28 Ιουλίου του 1994, δεν θύμιζε ούτε τον ερχομό του Χριστού, ούτε τις ενθρονίσεις των αγίων Πατέρων, αλλά την βίαιη αρπαγή της εξουσίας από κάποιο απόλυτο μονάρχη ή αιρετικό επίσκοπο, όπως είχε γίνει στην Αλεξανδρεία από το μοιχειπέτρη Γρηγόριο του Καππαδόκη, που άρπαξε κυριολεκτικά με τη δύναμη των αιρετικών αρχόντων της εποχής του και του στρατού τον επισκοπικό θρόνο του Μ. Αθανασίου.

Για τούτο δεν ήταν για μας "ενθρόνιση" στις καρδιές των πιστών, αλλά εγκάθετη τοποθέτηση για σκοπό βέβηλο, δηλ. ενθρόνιση παρωδία, όπως διαβεβαίωσε και ο σ. Θεολόγος, ή ενθρόνιση "μαϊμού", που ντροπάζει τη δημοκρατία στη διοίκηση της Εκκλησίας μας και καθαιρεί τον αντικανονικά και εντελώς παράνομα δίθινη ενθρονισθέντα.

Ημερ. Κύρικας 2/8/1994
Αχιλλέας Βασ. Πιτσίλκας Δ.Θ.

ΣΟΥ ΜΙΛΑΣ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

Διώκτη μας,

Την Κυριακή του Ασώτου, ενώ είχε ανακοινώσει τη χοροστασία του σε ναό της Λάρισας, ξαφνικά βλέπουμε, πριν δυο μέρες, στην τοπική εφημερίδα, τον «άμβωνα της Εκκλησίας», και μάλιστα στη γνωστή σου, φιλική στήλη, ότι είχες πρόσκληση από τον νέο Αρχιεπίσκοπο, για να πας στη Θήβα, όπου θα iερουργούσε. Μάλιστα, σύμφωνα πάντα με το δημοσίευμα αυτή η πρόσκληση ήταν η δεύτερη (!) στην πρώτη δεν μπόρεσες τάχα να ανταποκριθείς. Για ποιο λόγο; Πιστεύω ότι έδωσες επαρκείς εξηγήσεις στον νέο Αρχιεπίσκοπο για τα όσα έγραψε το Βήμα της Κυριακής στις 23 Δεκεμβρίου 2007 σχετικά με τη «διαδοχολογία». Άραγε με τη πρόσωπο αντίκρισης τον από Θηβών και νυν Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο στον οποίο, όπως κατέγραψε η εκκλησιαστική συντάκτρια του Βήματος, απάντησες «Τώρα με θυμόθηκες; Τόσο καιρό που ήσουνα;», κατ' άλλους δε «Θα το σκεφτώ», όταν ζήτησε την υποστήριξή σου; Αληθεύουν οι παραπάνω ρήσεις σου; Πάντως, δεν είδαμε καμιά διάψευση στις εφημερίδες!

Πιστεύω, επίσης, ότι δικαιολογήθηκες και για κάτι άλλα δημοσιεύματα που σε παρουσίαζαν να στηρίζεις τον Σπάρτης Ευστάθιο ή ότι στη γιορτή σου το λόγο είχαν ο Βόλου και ο Σύρου και άλλα πολλά. Σ' αυτή όμως τα καταφέρνεις... Θα τον βομβάρδισες με εκδηλώσεις αγάπης, ότι έκανες και με το μακαριστό Χριστόδουλο, όταν ήταν πέρυσι στην Ελασσόνα... Εξάλλου, είχες σαν άλλοθι και τη φωτογραφία που δημοσίευσες στο τελευταίο «Τάλαντο» μαζί με τον τότε Θηβών στη γιορτή του Ναυπάκτου Ιεροθέου.

Κλείνοντας, όμως, την αναφορά μου στα γεγονότα της ημέρας εκείνης στη Θήβα, ήτηλα να σε ωρατώσω κάτι: Αλήθεια, πώς σου φάνηκε εκείνη στη σπράχτη της Εκκλησίας του Ασώτου, ότι στη γιορτή σου το λόγο του για την Αρχιεπίσκοπη της Εκ